

Duchy komunikują się w Kościele katolickim

Z czasem kolekcja zaczęła się zwiększać o eksponaty pochodzące z innych kościołów, które doskonale pokazują, że komunikacja z Duchami była rzeczą ewidentną i dochodziło do niej w różnych epokach. W trakcie ekskluzywnego wywiadu, Clovis opowiada on nam o swoim zaangażowaniu w to, by zmylić ochronę i wyjawić nam te sekrety. Mówi nam o księżach, którzy uznają możliwość komunikacji z Duchami, a którzy napisali o tym książki i wygłosili na ten temat wiele odczytów. Uzupełnia on opowieść deklaracją papieża Jana Pawła II, który w Święto Zmarłych na placu św. Piotra, wobec dwudziestu tysięcy ludzi, wygłosił następujące słowa: „Dialog ze zmarłymi nie powinien zostać przerwany, ponieważ w rzeczywistości życie nie jest ograniczone horyzontami tego świata.”

Muzeum, o którym wie niewiele

Muzeum Dusz Czyścicowych zostało utworzone przez Kościół na początku zeszłego wieku przez księdza Victora Jueta, który należał do Misjonarzy Świętego Serca Jezusowego, zgromadzenia założonego w 1854 roku, którego celem miało być odprawianie mszy i modlitwy za dusze cierpiące.

Do pożaru doszło 15 listopada 1897 roku, gdy ołtarz udekorowano z okazji uroczystości organizowanej w intencji budowy sanktuarium, które dziś działa jako kościół. Victor Juet i wierni doszli do wniosku, że to z pewnością dusze czyścicowe proszą o modlitwę, by złagodzić swoje cierpienia; kościół miał być bowiem budowany właśnie w tym celu. W ten namacalny sposób okazywały potrzebę rozpoczęcia takiej budowy. Będąc pod wrażeniem tego zdarzenia, ojciec Juet zdał z niego relację papieżowi i władzom eklezjastycznym. Zrobił to zanim rozpoczął liczne podróże po krajach europejskich w

poszukiwaniu świadectw, dowodów, by pozyskać podobne komunikacje.

Po jakimś czasie, wykorzystując zebrane eksponaty, założył pierwsze Chrześcijańskie Muzeum Zaświatów. Wszystko to uczynił za zgodą papieża, by potwierdzić prawdziwość stojących za eksponatami komunikacji duchowych, które otrzymali księża i siostry zakonne. „Dziś muzeum posiada ograniczoną liczbę eksponatów, ale znajduje się w nim rejestr zjawisk, do których doszło na przestrzeni lat w kościołach ze wszystkich stron świata” – zauważa Clovis.

Według niego, poprzez działanie muzeum, Kościół potwierdza możliwość nawiązania kontaktu między żywymi i zmarłymi. „To miejsce to prawdziwe świadectwo nieśmiertelności duszy, komunikacji z Duchami, nawet jeśli w większości księży nie znają tego muzeum. Utworzyło je zgromadzenie i jedynie członkowie Zgromadzenia Misjonarzy Świętego Serca Jezusowego wiedzą o jego istnieniu. Ale jeśli papież Pius X zezwolił na jego utworzenie i jeśli doszło w tym miejscu do tego zdarzenia, oznacza to, że od tego czasu Kościół uznaje możliwość komunikacji ze zmarłymi”

Co zawierają przekazy?

Według Clovisa Nunesa część przekazów pochodzi na przykład od księży, którzy źle wykorzystując dary z ofiar wiernych, pod wpływem wyrzutów sumienia, wyjawiają, gdzie schowali pieniądze. W innych zakonnice przybywają powiedzieć swym siostronom, że życie trwa po śmierci. Były też przypadki Duchów cierpiących, które prosiły o odprawienie mszy, by zmniejszyć ich cierpienia i zaburzenia, których doświadczały w zaświatach.

Kościół nadał nazwę **Muzeum Dusz Czyścicowych** po śmierci Victora Jueta. Poprzednia nazwa brzmiała: **Chrześcijańskie Muzeum Zaświatów**. Uwzględniając wiarę w Niebo, Piekło i Czyściec, miejsce przejściowych cierpień, nowa nazwa lepiej współgrała z

prośbami o modlitwę, które wyrażały dusze zmarłych.

W 1917 roku ksiądz otworzył muzeum szerszej publiczności wykazując tym samym otwartość na wiernych. Muzeum wzbudziło ogromną ciekawość, ale pojawiło się też mnóstwo wypowiedzianych zawczasu, nie do końca zgodnych z faktami opinii, w wyniku których Kościół zdecydował się jednak utrudnić dostęp do placówki. Laicy widzieli często przekazy jako dzieło diabła. Doprowadziło to do zachwiania wiary wiernych i przyczyniło się do zmiany decyzji Kościoła.

Ojciec Gino Concetti, dyrektor gazety Osservatore Romano, przekazujący oficjalne informacje z Watykanu, przyznał ostatnio, że uznaje możliwość komunikacji między żywymi i zmarłymi. To kilka najnowszych przypadków, ale od czasu rozpoczęcia prac nad transkomunikacją (komunikacją z Duchami za pośrednictwem aparatów elektronicznych), Kościół spogląda przychylniejszym okiem na przekazy z zaświatów. Papież Pius XII był informowany o tych kontaktach. Obecnie wielu księży zajmuje się tą tematyką. Szwajcar Leo Schmid opublikował książkę **Gdy zmarli mówią** zawierającą dwanaście tysięcy psychotonicznych przekazów Duchów, które udało się zarejestrować za pomocą magnetofonu. Ojciec Karl Pflieger został zwolniony ze swoich zobowiązań wobec Kościoła, by prowadzić badania, po zakończeniu których stwierdził, że komunikacja z zaświatami jest możliwa. We Francji ojciec François Brune napisał książkę **Umarli mówią do nas**, która została przetłumaczona na jedenaście języków i sprzedaje się ją w księgarniach katolickich. We współpracy z Uniwersytetem Sorbońskim napisał książkę **Bezpośrednie połączenie z zaświatami**. W Belgii Jean Martan napisał książkę **Tysiące znaków**, która podsumowuje ewidentne przypadki komunikacji. Prowadzi on wykłady, w czasie których udowadnia, że nawiązanie kontaktu z zaświatami jest możliwe. Oto kilka przypadków:

Spirytyzm istnieje

Czy komunikacja między żywymi i zmarłymi jest możliwa? Ojciec Gino Concetti pełnym głosem odpowiedział reporterowi programu *Fantastico*: „Wierzę, że tak i opieram się tu na podstawach teologicznych. Wszyscy tworzymy w Chrystusie mistyczne ciało, którym zawiaduje Chrystus. Z niego pochodzą łaski, dary, a gdy jesteśmy połączeni, tworzymy wspólnotę. A gdy jest wspólnota, jest i komunikacja.”

Ojciec Gino Concetti idzie dalej twierdząc, że „Spirytyzm istnieje i są tego znaki w Biblii, w Świętych Pismach, w Starym Testamencie. Ale nie widać go tam, tak przejrzysto, jak wielu osób uważa. Nie możemy przywołać Ducha Michała Anioła, czy Rafaela. Ale jako że istnieją dowody w Świętych Pismach, nie można zaprzeczać, że możliwość komunikacji istnieje.”

Mówiąc o możliwości dialogu duchowego, ojciec Concetti wyjaśnia, że taki czyn nie jest grzechem, o ile inspirowany jest wiarą i o ile uczestnicy nie popadają w idolatrię, nekromancję, przesady, czy ezoteryzm. Wyjaśnia, że nie wolno żartować z „duszami tych, którzy odeszli”, czy wzywać ich z błahych powodów, chociażby by uzyskać zwycięskie numery w najbliższym losowaniu loterii. Wszystko to wynika z wywiadu z ojcem Concetti opublikowanego w gazecie **Ansa** we Włoszech w listopadzie 1996 roku.

Potwierdzenie Chrześcijaństwa

Clovis Nunes zauważa, że Muzeum Dusz Czyścicowych jest dla chrześcijan potwierdzeniem pewności co do istnienia życia po śmierci. Mówi: „Tajemnica Chrześcijaństwa narodziła się z tej właśnie komunikacji z zaświatami, od zapowiedzi narodzin Chrystusa przekazanej przez Ducha, po kluczowy moment dla Chrześcijaństwa, gdy Jezus zmartwychwstaje trzeciego dnia po śmierci. Wydarzenia te stanowią istotę Chrześcijaństwa, a

następują po nich kolejne, w których obecny jest motyw komunikacji z zaświatami. „Kolejnym ważnym aspektem – kontynuuje badacz, – jest nawrócenie świętego Pawła na drodze do Damaszku, gdy stanął przed nim Duch Jezusa i spytał: Szawle, Szawle, dlaczego mnie prześladujesz? Chrystusa nie było już wówczas wśród żywych, gdy zdarzenie to miało miejsce..”

„Muzeum – mówi Clovis, – to znak otwarcia, gdyż przez długie wieki między żywymi i zmarłymi stał mur ciszy, po części z winy Kościoła. Pokazuje ono, że nieśmiertelność duszy to kontynuacja życia i że ta cisza, którą chrześcijańskie religie utrzymywały przez lata, nawet gdy mowa była o tym nieśmiertelnym świecie, nigdy nie wytworzyła przychylnego klimatu do dialogu z tym światem. Muzeum pokazuje, że dialog zawsze był czymś naturalnym. Obecnie, gdy muzeum jest dostępne dla wszystkich, Chrześcijanie zastanowią się nad nim trochę bardziej”

Program, który wyjawia wszystko

W czasie programu *Fantastico*, który ukazał się w brazylijskim kanale *Globo*, Clovis pokazał w przeciągu piętnastu minut obrazy, których nie pokazał żaden program telewizyjny na całym świecie. „Sądzę, że było wiele innych przekazów. Ojciec Victor Juet sam otrzymał ponad 240 komunikatów.” Program pokazał obrazy i rekonstrukcję zdarzeń z udziałem aktorów, wyjaśniając, jak dochodziło do tych zjawisk. Większość tego, co pokazano w programie to resztki eksponatów, wliczając te, które powstały w czasie pożaru, ukryte za drewnianymi drzwiami przyozdobionymi figurką Madonny i dwoma aniołami. „Ale udało nam się wejść tam z kamerą” – wyjaśnia Clovis.

Dostęp do informacji

Clovis Nunes uzyskał dostęp do informacji, dzięki pomocy dwóch przyjaciół. Pierwszym z nich był badacz zjawisk paranormalnych

Henrique Rodrigues, który jako pierwszy opowiedział mu o muzeum. Następnie istnienie muzeum potwierdził mu ojciec François Brune. Gdy przejazdem przebywał we Włoszech jakieś sześć lat temu, odwiedził je przy okazji swojej wizyty. Oto słowa ojca Brune'a: „Księża nie przydali mu żadnej wagi. Była to szybka wizyta, ale my, którzy zajmujemy się badaniami w tym temacie, dostrzegliśmy w tym muzeum ogromny skarb – komunikacje z zaświatami i pewność wieczności. Byłem tam i chciałem wszystko zarejestrować, zrobić spis eksponatów, ale udało się to dopiero dziś.

Fatima Farias

Artykuł ukazał się w Revista Internacional de Espiritismo [Międzynarodowe Czasopismo Spirytystyczne] w styczniu 2002 i został przedrukowany w IV numerze Przeglądu Spirytystycznego z 2002 roku.